

PISMO BRALCA

Anitfašizem: demokratična drža ali grožnja?

V zadnji številki Novic je Mira Gabriel v komentarju poskušala pojasniti svoje pojmovanje antifašizma. Kakor je razvidno iz napisanega, je njeno pojmovanje – in upam, da pojmovanje tudi drugih udeležencev antifašističnega tabora pri Peršmanu – povsem demokratičnega značaja. Piše pa tudi, da antifašizem ni enotno organizirano gibanje, temveč »širok spekter posameznikov, skupin, praks, ideoloških prepričanj in moralnih odzivov na totalitarne mehanizme«. Ker je v logotipu dunajskih študentk in študentov tudi nanizana peterokraka zvezda in so se z rdečo zvezdo in jugoslovansko zastavo pojavljali tudi že ob drugih priložnostih, sem bil še posebej pozoren na ta simbol tudi v zvezi s tem poletnim dogodkom v Koprivni. Pri nas sicer nikjer ni bilo videti slike, a na spletu se je nekje kratko pojavila slika slovenske zastave z rdečo zvezdo, pripeta po vsej dolžini na kombiju, ki je stal tiste dni pri Peršmanu. Nositi in se krasiti s tem simbolom je zame izraz hrepenenja po tistem času, ko je ena partija vodila vso deželo in so bile vse ostale prepovedane. Torej je tam šlo za totalitarni sistem. Če pa povrh še vem, da so sprva začeli delovati francoski komunisti pod krinko »antifašizma« in da je leta 1935 pri 7. kongresu v Moskvi Kominterni komunistom po vsem svetu naročila, »naj se povezujejo tudi z nepartijci in celo meščanskimi elementi, da bi tako vzpostavili širšo fronto proti nacizmu (Jože Možina, slovenski razkol, str. 29), postajam tem bolj skeptičen, da je ta antifašizem tudi resnično demokratičen. Zato se popolnoma strinjam tudi z Bogomirjem Štefaničem, ki v zadnji izdaji Družine zatrjuje, da je treba dunajske študentke in študente vzeti v bran, tudi če se ne strinjamo z vsemi njihovimi pogledi, a na koncu svojega članka doda: »Hkrati je naša dolžnost, da jih spomnimo na velikokrat slišano a premalokrat ponotranjeno spoznanje: vsak demokrat je antifašist, ni pa vsak antifašist demokrat, sploh tisti ne, ki svoj »smrt fašizmu« obeša na zastavo z rdečo zvezdo nekega drugega zločinskega totalitarizma.« Vesel sem narodne zavednosti mladih, ki nas bo edina rešila pred izginjanjem, previden pa postajam, kjer se mladi nekritično in lahkomišno povezujejo s silami, ki nikakor niso demokratične. Obstaja namreč tudi »levi fašizem«, ki vse, kar ni v skladu z njegovim mišljenjem in pojmovanjem, označuje s »fašizmom«. Ta se nam trenutno n.pr. kaže v podobi Putina, ki ne bije boj le proti Ukrajini, temveč proti vsem demokratičnim silam v Evropi in svetu.